

Hvězdný čtvrtý víkend přinesl barokní hudbu, operu i jazz

Čtvrtý víkend 20. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov nabídl pestrou směsí žánrů od barokní hudby přes veristickou operu až po jazz. O zahájení se v Maškarním sále postaral soubor **Collegium Marianum** s programem složeným z děl skladatelů působících na dvoře hraběte Morzina. Pátek přinesl operní vrchol festivalu v podobě premiéry nastudování Leoncavallových **Komediantů** s **José Curou** v hlavní roli před Otáčivým hledištěm. V sobotu víkend dokořnil fenomenální **Arturo Sandoval** svou jazzovou exhibicí.

RADOSTNÉ MUZICÍROVÁNÍ S COLLEGIEM MARIANUM

Barokní hudba v dobově poučené interpretaci má ve festivalové dramaturgii své stálé místo. V letošním roce ji představil renomovaný soubor **Collegium Marianum** s uměleckou vedoucí **Janou Semerádovou** na koncertu konaném dne **4. srpna v Maškarním sále**. V programu s názvem *Boemo furioso* soubor posluchače zavedl na dvůr hraběte Morzina a seznámil je s tvorbou skladatelských osobností, které byly spjaty s prostředím hudební kapely hraběte. Na úvod zazněla Faschova Suite a 2 flauti traversieri, 2 violini, viola, fagotto e basso, klasicismus předjímající dílo přímo od kapelníka Morzinovy kapely. Již v této šestivěté skladbě se Collegium Marianum opět představilo na velmi dobré úrovni, zaujalo precizností, vypracovanou technikou i poutavostí výrazu. Rozhovor jednotlivých nástrojů plynul přirozeně a s noblesou, souhra neměla pod jemným vedením Jany Semerádové daleko k dokonalosti. Druhou skladbou večera byl koncert pro flétnu G dur z pera nedávno objeveného skladatele Františka Jiráňka, jenž byl velmi ovlivněn Vivaldim, avšak nelze mu upřít ani vlastní osobitost. Zvláště ve střední pomalé větě koncertu vynikla bravurní virtuosita a oduševnělý výraz Jany Semerádové, která se zhostila sólového partu. První polovinu koncertu uzavřel Reichenauerův kvartet pro smyčce a basso continuo. Po přestávce byl program laděn více vivaldiovsky. Úvodní koncert pro dvě flétny, jediný jenž v tomto nástrojovém obsazení Vivaldi napsal, vyzněl vesele a radostně, v odpovídajícím dynamickém i tempovém odstínění a soubor naplnil sál spontánní radostí z vytríbeného muzicírování. V Sinfonii in F od Františka Jiráňka na publikum opět dýchl italský esprit a zvláště energické podání úvodní rychlé věty potvrdilo správnou volbu podtitulu programu. Večer s barokní hudbou vyvrcholil sugestivním Vivaldiho koncertem „La notte“, snovou reminiscencí na soubor koncertů opus č. 10. Collegium Marianum v tomto kuse potvrdilo svoji výjimečnou muzikalitu, zaujalo rafinovanou propracovaností do nejjemnějších detailů a virtuózním provedením všech orchestrálních partů. V osobě Jany Semerádové se snoubí umělecká síla se

zjevnou oduševnělostí a půvabem a přes nelehké postavení umělecké vedoucí – flétnistky dokázala opět mistrně vyprovokovat své spoluhráče k vynikajícímu výkonu vysoké interpretační úrovně. Publikum odměnilo Collegium dlouhotrvajícími ovacemi, za které si vysloužilo přídavek v podobě zopakovaní finální věty Faschovy Suity.

Rozhovor s Janou Semerádovou o barokní hudbě:

Jaký je zájem o dobovou interpretaci staré hudby mezi českým publikem? Jak vidíte budoucnost tohoto „hudebního stylu“ doma vs. v zahraničí?

O stylovou interpretaci tzv. staré hudby je u nás zájem obrovský, a to jak o živá vystoupení tak i nahrávky. A potěšitelné je, že se chodí na hudebníky a jejich interpretaci a nikoliv na historické nástroje. Hnutí historicky poučené interpretace je prospěšné netoliko pro oživení původní zvukovosti, ale zejména pro znovuobjevení mnohých cenných hudebních děl. V roce 2011 se může zdát, že archivy a jejich hudební sbírky již vydaly všechny své poklady a že není již co objevovat. O to víc překvapí, když se najdou zapomenuté skladby vysoké kvality, které čekaly na provedení ve skříňích archivů zčásti vinou nedostatečných informací o autorovi. A to je případ koncertů a symfonií Františka Jiráčka, ale i takového mistra jako je Jan Dismas Zelenka. Na zrealizování nových projektů je třeba věnovat spoustu času a energie. Radost ze znovuoživeného pokladu pak vynahradí veškerou námahu a ocenění domácích a zahraničních posluchačů podnítl k dalšímu hledání – jak hudebních děl, tak interpretace.

Co je podle Vás klíčové z hlediska interpretace hudby a vytvoření výkonu, který je přístupný a současně dostatečně atraktivní pro dnešní publikum?

Myslím, že láska k hudbě minulosti dřímá v každém z nás, jen se musí probudit. Měla jsem to štěstí, že jsem se narodila do hudbymilovné rodiny, kde se hodně muzicírovalo, zpívalo, tančilo, hrálo divadlo, v barokním světě a jeho hudbě jsem se cítila jako doma. A to samé myslím zažívají posluchači na našich koncertech. Přirozenost a přesvědčivost, kterou získáváme i díky hře na dobové nástroje (byť se zdají být nedokonalými, ale pro ně právě Vivaldi tyto koncerty napsal!), se odráží v pulsu a melodice provozovaného kusu až to zvedá posluchače ze židle a vyzývá k tanci. Ani ne tak pro správně zvolený trylek, nýbrž pro tuto svou „současnost“ má tzv. historicky poučená interpretace stále vyprodané sály a své věrné posluchače.

Jaké jsou Vaše umělecké cíle a plány do budoucna?

Příští rok připravujeme několik velkolepých akcí: ve spolupráci s portugalským a finským partnerem sérii několika barokních oper, turné se Sergiem Azzolinim a koncerty „Českého Vivaldiho“, novou kreaci s francouzskými herci na předlohu z Dona Quijota, oslavu roku největšího flétnisty mezi králi Bedřicha Velikého, a v neposlední řadě se v návaznosti na naše nové CD představí domácímu a zahraničnímu publiku Zelenkova Sepolka. Ale zatím jsem plně ponořená do akcí v letošním roce, které dosahují leckdy královských rozměrů (jako Entrée du Roi v létě v Praze) a připravuji sólovou desku a několik přesahových projektů.

LA COMMEDIA S JOSÉ CUROU

V pátek **5. srpna** se před zcela zaplněným **Otáčivým hledištěm** uskutečnila očekávaná premiéra nového dílu koprodukčního seriálu MHF Český Krumlov a Jihočeského divadla, titulu Leoncavallovi **Komedianti**, jež zdobí jméno argentinského tenoristy **Josého Cury**. Drama vášnivě lásky, žárlivosti, nevěry a krvavé msty zasazené do

městského parku kdesi v Kalábrii, kam zavítají potulní komedianti, jako by bylo psáno přímo pro prostředí Zámeckého parku a Otáčivého hlediště. Režijní pojetí zkušeného Josefa Průdka akcentovalo komediantský prvek hned v úvodu koncipovaném jako artistická show podkreslená hudební fantazií na témata Prologu. Než se však diváci na točně rozjeli vstříc cirkusovým zážitkům, byli svědky závěrečné scény, kdy je komediant Canio, tehdy již dvojnásobný vrah, odvečen dvojicí karabiniérů na koních do vězení. Na pěti scénách se posléze divákům představili pestře odění žongléři se zapálenými pochodněmi a kužely, polykači ohňů, artisti s bičem a na jednokolce, akrobati i zdatná provazochodkyně na visutém laně a vytvořili tak dokonale atmosféru pouličního divadla. A poté se již z hlubin Zámecké zahrady vynořil nikoli Tonio, ale sám Pagliaccio – principál Canio – v podání Josého Cury, který se zdraví s kolemjdoucími lidmi a zve je na večerní představení. Přítomnost Josého Cury coby světové tenorové špičky a jednoho z nejlepších soudobých představitelů této role na světové operní scéně byla doslova elektrizující. Kontakt s publikem si tento charismatický pěvec získal hned v úvodu, kdy se svezl s diváky na točně, a pak již naplno rozehrál své veristické umění. Jeho osobitá technika je pro tento repertoár jak šitá na míru a Cura i díky své neobyčejné expresivitě zkrátka nemá aktuálně v této roli mnoho konkurentů. Živelně vypjaté herectví a vzrušená emocionalita patřící k této úloze jsou bytostně curovské a stejně tak i temný témbur s barytonovým nádechem, který dokonale umocňuje celkový efekt. Cura v souladu s partem předvedl vyhocené výšky, výbušně úderné frázování i sladce dojemnou kantilénu, které plně rozvinul v klíčové árii „Recitar!“ – „Vesti la giubba“ a zejména ve vyostřené finálové scéně uvedené árií „No, Pagliaccio non son“ – „Suvvia, cosi terribile“ a končící vraždou Neddy a Silvia, k níž Cania poskytnutou zbraní vyprovokuje zhrzený Tonio. Curův Canio byl bonvivánský, zuřivý, násilnický, bolestný, zoufalý i plačtivý, zkrátka nezapomenutelný... Duševní rozpor všech komediantů, kteří jsou nuceni hrát před světem divadlo, vystihl znamenitě. Právem je Cura nazýván „Primo Uomo del Verismo“ neboli mužem čísla jedna ve veristické opeře. **Jana Šrejma Kačírková** byla v roli Caniovy ženy Neddy, představující Kolombínu, Josému Curovi důstojnou pěveckou partnerkou. Se ctí se vyrovnala se svým nelehkým partem a její zářivý soprán nadchl nejen v árii „Qual fiamma avea nel guardo...Stridono lassù“. V roli Tonia alias Taddea se představil boloňský odchovanec **Marco Danieli**, jenž s Curou nevystupoval v této úloze poprvé. Zaujal příjemným témbrem a dobrou technikou. V roli Silvia překvapil **Jiří Brückler**, mladý barytonista působící na předních českých scénách, který je velkým příslibem tohoto pěveckého oboru do budoucna. Nezklamal však ani **Josef Moravec** v roli Beppeho neboli Harlekýna. V druhém obsazení se představí čínský tenorista **Weilong Tao** jako Canio, Neddu ztvární **Gabriela Kopperová**, Tonia **Alexandr Beň**, Beppeho **Aleš Voráček** a Silvia **Svatopluk Sem**. Hudebního nastudování se ujal Curův dvorní dirigent **Mario de Rose**, jehož přítomnost a ohromné nasazení dokázaly vybičovat orchestr Jihočeského divadla ke zdařilému výkonu. Pozadu nezaostal ani divadelní sbor, který akční režie nutila nejen k pěvecké, ale i fyzické aktivitě. Scéna byla pojata realisticky a výpravně, nechyběli ani již zmínění koně či komediantská maringotka tažená klaunským ořem, jehož téměř drezurní tanec diváky pobavil. Bohaté kostýmování inscenaci rozzářilo do pestré palety pastelových barev zejména v klaunské a artistické části obsazení, jež se rekrutovala z artistické skupiny Zdeňka Vlčka a baletu Jihočeského divadla. Divadlo na divadle za vlahého večera a svitu měsíce zkrátka nadchlo, i pagliacci v čele s Curou si vysloužili řadu zvolání „bravo!“ a točna povstala k dlouhotrvajícímu potlesku vstoje. Ale komedie tím není skončena, opera bude reprízována denně až do 10. srpna.

Reakce hlavních protagonistů a hostů po premiéře:

MUDr. Jiří Besser, ministr kultury ČR:

„Myslím si, že všichni protagonisté, pořadatelé festivalu i diváci v dnešním večeru dokázali, že by točna měla zůstat tam, kde je, a je mým velkým úkolem přesvědčit o tom UNESCO a lidi, kteří o tom rozhodují, aby do Krumlova přijeli, protože jsem přesvědčen, o tom, že ti tady nikdy nebyli...“

„Byl to úžasný zážitek, krásný večer. Je to přesně to, co se do zámecké zahrady a k točně hodí. Výborně udělaná režie, včetně prodloužení opery úvodem s komediantskými čísly. Hluboký zážitek mám i z výkonu sólistů – samozřejmě José Cura, ale také třeba Jana Šrejma Kačírková.“

Mgr. Juraj Thoma, primátor Českých Budějovic shrnul své pocity:

„Zvědavost, očekávání, napětí, úžas a nadšení. Všem velice děkuji!“

Dalibor Carda, starosta města Český Krumlov:

„Pro mě to byl naprosto úžasný zážitek, co se týče výkonů, líbil se mi nejen výkon sólistů, ale i orchestru. Především mě ale nadchla režie pana Průdka. Jsem v naprostém údivu, takové představení jsem na Otáčivém hledišti ještě nezažil. Pro mě byl ten zážitek komplexní, představení se mi líbilo po všech stránkách, a nejen proto, že máme špičkového tenora.“

Jiří Šesták, ředitel Jihočeského divadla:

„Samozřejmě jsem velmi rád, že se to podařilo, že nepršelo, že nebyla žádná technická komplikace a budu držet palce, aby takhle dobře vyšla i další představení Komediantů.“

Josef Průdek, režisér inscenace:

„Když je po premiéře, diváci jsou spokojeni a všechno klapne, tak mě to doopravdy těší. Vidíte, jak velký tým se na inscenaci podílí – když se díváte na děkovačku, kde se klaní inscenátoři odspodu až po nejvyšší schody na Belarii, je to asi 150 lidí, a to vidíte jen ty, kteří se podílí na umělecké stránce inscenace, ale vzadu jsou ještě ti, kteří ji zajišťují produkčně a technicky, točna je naprogramovaná, nezastavitelná, všechno musí fungovat, jak má. A když se vše zapojí do sebe a povede se to, tak si říkáte: Zaplať Pánbůh, že ta práce měla cenu. Je radost spolupracovat s takovými umělci, a nejen s těmi mezinárodně hvězdnými a uznávanými, ale i s mladými českými, kteří se snažili přiblížit té světové třídě. Když nemá pěvec talent, tak ho tato třída sráží, ale když talent má, tak ho táhne nahoru. Oni to dokázali a já z toho mám obrovskou radost.“

Jiří Šesták na slavnostním rautu po premiéře zavzpomínal na společné začátky s Josefem Průdkem v Jihočeském divadle a poděkoval režisérovi Průdkovi za to, že se vrátil a že připravil takovýto krásný večer. **Josef Průdek** poděkoval představitelům jednotlivých rolí, vyzdvihnul výkon mladé a talentované pěvkyně a herečky Jany Šrejma Kačirkové a podotkl, že můžeme přestat mluvit o krizi českého pěvectví. Upozornil i na zvučný baryton Jiřího Brücklera, který přes svůj nízký věk již působí na předních českých scénách. *„Měl jsem obavu z toho, že když přijede do našeho ansámblu hvězda jako je José Cura, tak ansámbl z úcty k němu přestává hrát a stává se divákem, který nemá odvahu s ním hrát, ale José přišel a okamžitě tento vztah, svým privátním vystupování a komunikativností a tuto bariéru zbouřil během deseti minut. Sám souboru umožnil, aby si vytvořili přirozené partnerství. Je to ukázka ohromného komunikačního talentu a chápání divadla jako celku. To samé je možné říci i o dirigentovi Mario de Rose a děkuji za to, že nám umožnil postavit se na jeho úroveň,“* dodal Průdek.

Mario de Rose, hudební nastudování, dirigent:

„Operu pod širým nebem jsem dirigoval už mnohokrát, ale nikdy v tak náročných podmínkách, kdy jsem daleko od zpěváků, nevidím na ně, nemám s nimi přímý kontakt. Jsem proto moc rád, že se premiéra povedla. Představení bylo po všech stránkách dobré – orchestr, sólisté, všichni podali skvělý výkon. Jsem také rád, že počasí dnes stálo na naší straně. Režisér Josef Průdek připravil výbornou inscenaci, vložil do ní mnoho úsilí, takže jsem rád i kvůli němu, že jsme mohli inscenaci předvést tak, jak byla nastudována.“

José Cura, představitel Cania:

„Krásné představení, nádherný večer, dobré počasí, výborné publikum, co víc si můžeme přát. Opravdu skvělý zážitek. Jsem moc šťastný, že dnes všechno proběhlo právě takhle a doufám, že dobré počasí budeme mít i při dalších představeních.“

„Chtěl bych poděkovat všem českým kolegům, jsou velice pilní, nevím, jak to dělají, nikdy jsem to nezažil. Nikdy jsem například za třicet let své kariéry nezažil, aby mí kolegové zkoušeli v dešti a mokru. Vypovídá to nejen o

velké profesionalitě, ale i o velké úctě a lásce k dílu a režisérovi. Na první zkoušce mi pan režisér Průdek řekl, že kdybych chtěl cokoli změnit nebo přizpůsobit, tak abych mu to řekl, ale vše bylo uděláno a připraveno tak skvěle, že nebyl důvod ani posunout jedinou židli... Odvedl skvělou práci, za kterou bych mu velmi rád poděkoval. Dokázal plně využít celý prostor.“

„Také bych chtěl festivalu popřát krásné narozeniny, protože slaví dvacáté výročí. My jsme vlastně takové svíčky na pomyslném narozeninovém dortu a jsme na to náležitě pyšní, protože se k nám připojí i Plácido Domingo, který letos festival slavnostně ukončí. Nedovedu si osobně představit lepší oslavu, jak takovýto velkolepý program.“

Jana Šrejma Kačírková, představitelka Neddy:

„Já jsem moc spokojená, jsem ráda, že se nám podařilo představení venku, že nám nepršelo. Myslím, že se nám premiéra povedla, užili jsme si ji. Režie byla od začátku perfektní, takže jsme se všichni těšili. Myslím, že moji spoluherci dnes fungovali na stejné vlně jako já a bylo to na představení znát.“

FENOMÉN JMÉNEM SANDOVAL

Přehlídka světových jazzových trumpetistů na MHF Český Krumlov pokračovala v sobotu **6. srpna** koncertem kubánského jazzmana **Arturo Sandovala**. Tato žijící legenda světového jazzu vystoupila na koncertu pod širým nebem v Pivovarské zahradě za doprovodu **CBC Big Bandu Miroslava Surky**. Neuvěřitelný večer plný prvotřídního jazzu rozvášnil publikum od samého počátku a kromě vydatného aplausu vstojí, se diváci zapojovali i výkřiky a tancem. Koncert uvedlo provedení The Jazz Police bigbandem Miroslava Surky, a pak již pódium patřilo opravdovému jazzovému mágovi Arturo Sandovalovi. Tuto neobyčejnou osobnost provázejí kritiky typu: ... „virtuos, který se objevuje jednou za generaci... showman až do konečků prstů... nejvíce muzikální trumpetista současnosti... trubku ovládá brilantně, využívá všech jejích možností... hraje tóny, které většina trumpetistů sotva zná... jeho trubka je jako roh hojnosti, jeho hudba nezná hranice“... a rozhodně nejsou liché. Sandoval je však ještě mnohem více, je to absolutní muzikant a hudba jako by byla jeho bytostnou součástí. Není jen trumpetistou, je všestranným umělcem, který se stejným mistrovstvím ovládá klavír, bubny i vlastní hlas. Není to osobnost, která se rodí jednou za generaci, je to naprosto ojedinělý zjev, neopakovatelný fenomén ve světě jazzu. Není to naškrobená hvězda, ale rozený bavič a vynikající hudební partner. Ze své nenápadné trubky dokázal vykřesat tóny v takovém rozsahu, který se zdá být až nemožný, zaujal pohotovostí hry, brilantními rychlými běhy, skoky, trylky, sekvencemi, jeho trubka zpívala doslova jak kolorатурní hlas. Sandoval ukázal výjimečné schopnosti jak v mechanice své pravé ruky, tak v nátisku, dýchání, činnosti jazyka a dalších prvcích hry na trubku, což dále rozvinul i ve vtipné vokální improvizaci. Dech vyrážela rovněž jeho vysoce virtuózní hra na klavír, zvláště ve finálním čísle večera, improvizacním přídavku vycházejícím z písně proslavené Joe Cockerem, You Are So Beautiful. Surkův CBC Big band byl Sandovalovi kvalitním partnerem a prokázal, že je kapelou složenou z velice šikovných muzikantů. Jejich hudební rozhovor šťavnatě plynul a vtipné glosy, jimiž Sandoval koncert oživil, dodaly na vřelé atmosféře. Ve večeru složeném z jazzových standardů, ukázek ze Sandovalova nového alba a spousty spontánní improvizace, se navíc objevily i tři čísla doprovázená zpěvem Dashy a dvou dalších zpěvaček, která si Miroslav Surka se svou kapelou připravil jako překvapení pro Arturo Sandovala a jež zazpívali písně kubánsko-americké zpěvačky Glorie Estefan. Strhující byl i „blues in B flat“, přídavková improvizace, kterou plnokrevný jazzman Sandoval vystavěl z momentálního nápadu a za citlivého vedení kapely vypoointoval v parádní jazzové číslo. Zázračná muzikalita Arturo Sandovala nemohla nenadchnout a hvězdný večer pod hvězdnou oblohou se stal dalším, na který se bude ještě dlouho vzpomínat.

Bouřlivé ovace publika nebraly konce, a jak poznamenal jeden z nadšených diváků, „nebyla to jen laciná show, ale večer, kdy se otevřelo samo nebe...“

Arturo Sandoval po koncertu reflektoval:

Jaký máte dojem z dnešního koncertu?

„Dojem z koncertu? Nevím, raději bych se zeptal diváků. Chtěl bych si takhle zahrát každý den, pokaždé si to užívám. Vážím si všech, kteří organizují tento festival už dvacet let, vyvíjejí úsilí, aby udrželi muziku stále živou a přinášeli to krásné umění lidem. Musím je opravdu velmi ocenit.“

Snažíte se pokaždé udělat na pódiu show, tak jako jsme byli dnes svědky?

„Show je důležitá, pro každého, kdo předstupuje před diváky. Publikum si zaslouží respekt. A proto se pokaždé, když jdu na pódium, snažím dát sto procent ze sebe divákům.“

Máte raději improvizaci, nebo standardní repertoár?

„Mám rád veškerou hudbu, tedy dobrou hudbu na všechny způsoby. Rád dělám cokoli, co zní dobře. Nemám ani žádný oblíbený repertoár, zkrátka jen rád hraju“

Na čem v současné době pracujete?

„Připravuji několik CD, například s big bandem jako poctu Dizzymu Gillespiemu, nebo s cikánskou kapelou.“

A co Vás čeká v nejbližší době?

„V Evropě jsem měl jen jediný koncert, zítra se vracím do Los Angeles a čeká mě vystoupení s mojí kapelou.“

PROGRAM PÁTÉHO FESTIVALOVÉHO VÍKENDU

Pátek 12. 8. 2011

Zahrada Kooperativy

Tango Soirée – večer s argentinskou hudbou a číší vína

Trio Accordo, manželé Pokorní – tanec

Patronem koncertu jsou Motor Jikov.

Sobota 13. 8. 2011

Pivovarská zahrada, 20.00 hodin

Slovenský večer – hudebně-gastronomický večer se slovenskou kulturou

Lúčnica, Zlaté husle a Miro Žbirka,

Patronem koncertu jsou M.B.A. Finance.

Více informací v nadcházející tiskové zprávě, která vyjde 9. srpna.

NOVINÁŘSKÝ SERVIS

Žádosti o akreditaci, poskytnutí informací, fotografií či zprostředkování rozhovorů s interprety zasílejte na e-mailovou adresu johanovska@auviex.cz. Oficiálně poskytnuté životopisy a fotografie umělců jsou ke stažení na webových stránkách festivalu v sekci Press <http://www.festivalkrumlov.cz/press/ke-stazeni>. Objednané vstupenky budou připravené k vyzvednutí na jméno příslušného novináře před koncertem v Českém Krumlově.

Fotografie z proběhlých koncertů jsou ke stažení na stránkách festivalu v sekci press <http://www.festivalkrumlov.cz/press/ke-stazeni/fotografie-2011>.

**Kontakt: Ing. Lucie Johanovská – manažerka komunikace a PR
MHF Český Krumlov**

Auviex, s.r.o., Perlitová 1820, 140 00 Praha 4,
tel: + 420 241 445 404; + 420 606 088 985;
e-mail: johanovska@auviex.cz

web: www.festivalkrumlov.cz **blog:** www.festivalkrumlov.blogspot.com

Facebook: www.facebook.com/mhfceskykrumlov **Twitter:** www.twitter.com/festivalkrumlov

YouTube: <http://www.youtube.com/user/festivalkrumlov> **Flickr:** <http://www.flickr.com/photos/festivalkrumlov/>

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI / OFFICIAL PARTNERS / OFFIZIELLE PARTNER

Ministerstvo životního prostředí

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI / MEDIA PARTNERS / MEDIENPARTNER

MEDIÁLNÍ PODPORA / MEDIA SUPPORT / MEDIENFÖRDERUNG

OFICIÁLNÍ DOPRAVCE / OFFICIAL CAR SERVICE / OFFIZIELLER MOBILITÄTSPARTNER

VSTUPENKY EXKLUZIVNĚ V SÍTI

FESTIVAL SE KONÁ ZA LASKAVÉ PODPORY / THE FESTIVAL IS HELD UNDER THE KIND SUPPORT / DAS FESTIVAL FINDET MIT FREUNDLICHER UNTERSTÜTZUNG

